

ЕЗОПЪ

Езопъ билъ робъ. Единъ день господарьтъ му го пратилъ на пазаръ. Той му поръчалъ да купи за ядене най-хубавото нѣщо на свѣта.

Езопъ накупилъ езици и ги наготвилъ.

Другъ пжтъ господарьтъ му поръчалъ да купи за ядене най-лошото нѣщо.

Езопъ купилъ пакъ езици.

Господарьтъ му, като видѣлъ, че робътъ му сготвилъ пакъ езици, останалъ смаянъ.

— Не се чудете, господарю, — отговорилъ Езопъ. — Езикътъ понѣкога е най-доброто нѣщо на свѣта, а понѣкога — най-лошото, — както човѣкъ си послужи съ него. У едни хора езикътъ изказва истина, свързва приятелство, а у други — прѣска лъжа и всѣва омраза.

ДВЕТЪ ЯРЕШКИ КОЖИ

На единъ селянинъ козата близнила. Когато яренцата порастнали и станали за клане, селянинътъ ги заклалъ и кожата имъ изнесълъ на пазаръ да ги продава. Едната кожа купилъ циганинъ, а другата — книговецъ.

Книговецътъ изработилъ кожата и съ нея подвързалъ Светото Евангелие, а циганинътъ натег-

лилъ кожата на тжпана си. Триста пжти на день бумтѣлъ топуза на циганина по ярешката кожа, триста пжти на день цѣлували Евангелието, подвързано съ другата кожа, благодетивцитѣ.

Сжщото може да се случи и съ двама братя: единиятъ — щастливъ, а другиятъ — нещастенъ.

Превелъ Е. Кювлиевъ